

[Tarkistettu suomennos englanninkielisestä tekstistä: v1]

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto
Sihteeristö

29. marraskuuta 2017

[Kolmelle yksilölle]

Rakkaat bahá'í-ystävät

- 1 Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto on vastaanottanut 21. kesäkuuta 2017 päivätyn sähköpostikirjeenne, jossa esitetään kysymyksiä bahá'í-yhteisön osallistumisesta ihmisen aiheuttamaan ilmastomuutokseen vastaamiseksi. Ilmaisette näkemyksenne ilmastomuutosta koskevasta nykyisestä keskustelusta ja huomautatte, että on vaatimuksia asettua äärimmäiselle kannalle ilmastomuutoksen syistä ja sen odotetuista tuhoisista seurauksista sekä tukea sitä edistäviä taloudellisia ja yhteiskunnallisia toimintalinjoja. Kerrotte myös havaintonne siitä, että jotkut bahá'ít ovat omaksuneet kannan, joka on vahvasti linjassa tällaisen äärimmäisen kannan kanssa, kannattavat sen perusteluja ja tukahduttavat muiden uskovien näkemyksiä. Tämän vuoksi te pelkäätte, että he saattavat korottaa tarpeen toimia tässä asiassa uskonnollisen periaatekysymyksen veroiseksi ja sotkevat yhteisön puoluepoliittiseen. Meitä on pyydetty välittämään seuraavaa.
- 2 Oikeusneuvosto arvostaa kääntymistänne sen puoleen selventääksenne asioita, joista olette olleet huolissanne. Se on iloinen tilaisuudesta tarkastella ilmastomuutosta sinänsä mutta myös tätä laajemmin selventää tiettyjä ajatuksia siitä, miten bahá'iden tulee ymmärtää maailman parantaminen ja antaa siihen oma osansa.
- 3 Kirjeestänne käy ilmi syvä huolestuneisuus tieteellisen tiedon käytännön rajoista, sen vaikutuksista julkiseen päätöksentekoon ja sen mahdollisesta vääristelystä väitettäessä, että uhkaa ihmisen aiheuttama tuhoisa ilmastomuutos, mikä on mielestänne äärimmäinen, poliittinen ja tosiasioihin perustumaton. Vaikka ette mainitse sitä, olette varmasti tietoisia siitä, että harkittu epäilyksenne jää julkisessa keskustelussa suurelta osin toisen äärinäkökulman varjoon, jolla edistetään poliittista ja omaa etua ja joka jopa kieltää ilmastomuutoksen ja pyrkii sivuuttamaan tai kiistämään olennaiset tieteelliset havainnot. Siksi erityisiä huolenaiheita, jotka liittyvät mahdollisiin äärikäsityksiin keskustelun jommallakummalla taholla, on tarkasteltava niin, että ei vaikuteta toisen ääripään puolestapuhujalta. Ilmastomuutoksen ja muiden elintärkeiden kysymysten osalta, joilla on syvällisiä vaikutuksia yhteiseen hyvään, bahá'iden on vältettävä nykyisessä keskustelussa aivan liian yleistä,

houkuttelevaa taipumusta tehdä jyrkkiä kahtiajakoja, sotkeutua valtakamppailuihin ja osallistua hedelmättömään kiistelyyn, joka haittaa toimivien ratkaisujen löytämistä maailman ongelmiin. Ihmiskuntaa palvelisi parhaiten ja tehokkaimmin se, että luovuttaisiin puoluepoliittisesta väittelystä, pyritäisiin yhtenäiseen toimintaan, joka perustuu parhaaseen käytettävissä olevaan tieteelliseen näyttöön ja henkisiin periaatteisiin, ja uudistettaisiin toimintaa harkitusti kokemusten valossa. Alituinen keskittyminen erimielisyyksien keksimiseen ja suurentelemiseen sen sijaan, että rakennettaisiin yhdessä hyväksyttyjen näkökohtien varaan, johtaa liioitteluun, joka lietsoo vihaa ja hämmennystä, mikä taas heikentää tahtoa ja kykyä ryhtyä toimiin elintärkeissä kysymyksissä.

- 4 Yksi ihmiskunnan pakottavimmista ongelmista tällä vuosisadalla on se, miten kasvava, nopeasti kehittyvä ja vielä ykseyttään etsivä maailmanlaajuinen väestö voi elää oikeudenmukaisella tavalla tasapainossa maapallon ja sen rajallisten resurssien kanssa. Tietyt biologiset tosiseikat käyvät ilmeisiksi, kun organismi vaikuttaa kielteisesti ekosysteemiinsä kantokykyyn tai ylittää sen. Resurssien rajallinen saatavuus ja epäoikeudenmukainen jakautuminen vaikuttavat syvästi ja monin tavoin yhteiskunnallisiin suhteisiin kansakuntien sisällä ja niiden välillä ja johtavat jopa levottomuuksiin ja sotiin. Ja ihmiskunnan asioiden hoitaminen tietyillä tavoilla voi vaikuttaa tuhoisasti ympäristöön. Kysymys ilmastonmuutoksen vaikutuksista ja siitä, missä määrin se on ihmisen aiheuttamaa ja missä määrin sen vaikutuksia voidaan lieventää, on nykyään keskeinen osa tätä laajempaa ongelmaa. Bahá'u'lláh'in ilmoitus käsittelee suoraan ja epäsuorasti monia tällaisia huolenaiheita tavalla, joka puhuu yhteiskunnan ja luonnon välisen sopusoinnun puolesta. Siksi on tuiki tärkeää, että bahá'ít omalta osaltaan edistävät tällaisia asioita koskevaa ajatustenvaihtoa ja toimintaa.
- 5 Bahá'í-opetukseen sisältyy myös opetuksia tieteen merkityksestä. ”Suuri on todella tieteilijäin – – vaade – – maailman kansoja kohtaan”, Bahá'u'lláh huomautti. ‘Abdu’l-Bahá kirjoitti, että ”tämän päivän tieteet ovat siltoja todellisuuteen” ja tähdensi toistuvasti, että ”uskonnon on oltava sopusoinnussa tieteen ja järjen kanssa”. Merkittävää on, että kun Shoghi Effendille esitettiin tieteellinen kysymys, hän vastasi puolestaan kirjoitetussa kirjeessä, että ”olemme uskonto emmekä ole päteviä ottamaan kantaa tieteellisiin asioihin”. Ja vastauksena tieteellisiin kysymyksiin, joita esitettiin monessa yhteydessä, hän johdonmukaisesti neuvoi bahá'íta, että tieteenharjoittajien on tutkittava tällaisia asioita.
- 6 Tieteellinen tutkimus ihmisen osuudesta ilmaston lämpenemiseen on vähitellen edistynyt sata vuotta kestäneiden tutkimusten ja viime aikojen hellittämättömän tutkimustyön myötä. Vaikka yksittäisten tieteenharjoittajien välillä on luonnollisesti näkemyseroja, ilmastonmuutoksen syistä ja vaikutuksista todellakin vallitsee tällä hetkellä hätkähdyttävä yksimielisyys alan asiantuntijoiden keskuudessa. Luotettavien tieteellisten menetelmien avulla saadut luotettavat tieteelliset tulokset tuottavat tietoa, jonka perusteella voidaan toimia. Viime kädessä toiminnan vaikutusten on läpäistävä tarkemman tieteellisen tutkimisen ja fyysisen maailman objektiivisten tosiasioiden koe. Tarkasteltavien kysymysten kirjossa – johon sisältyvät ihmisen osuuden laajuus, ennusteet mahdollisista tulevista seurauksista ja vaihtoehdot asiaan puuttumiseksi – joillakin näistä näkökohdista on luonnollisesti muita vähemmän tieteellisten havaintojen tukea, ja siksi ne edellyttävät kriittistä lisäanalyysia.

- 7 Ilmastomuutoksen kaltaista monimuotoista ilmiötä ei voida pelkistää yksinkertaisiksi väittämiksi tai liian yksinkertaisiksi toimintaohjelmiksi. Vaikka joistakin taustatekijöistä oltaisiinkin yhtä mieltä, voi olla monenlaisia näkemyksiä siitä, miten näihin seikkoihin pitäisi puuttua, ja ongelma pahenee silloin, kun on epävarmuutta tai kun perusseikat kyseenalaistetaan puoluepoliittisista syistä. Vaikka julkisessa keskustelussa saattaa todellakin olla paikallinen ja erittäin jännitteinen poliittinen ulottuvuus, merkittävämpää on kuitenkin se, että sellaisena aikana, jolloin kansakuntien on vaikea päästä sopimukseen monista tärkeistä asioista, maapallon lähes kaikkien maiden hallitukset ovat päässeet poliittiseen yhteisymmärrykseen Pariisin sopimuksessa yhteisistä puitteista, joiden avulla ilmastomuutokseen voidaan puuttua tavalla, jonka odotetaan kehittyvän ajan mittaan kokemusten karttuessa. Yli sata vuotta sitten ‘Abdu’l-Bahá viittasi ”ajatuksen yksey[teen] maailmanlaajuisissa hankkeissa, minkä toteutuminen tullaan ennen pitkää näkemään”. Äskettäin hyväksytty ilmastomuutosta koskeva kansainvälinen sopimus, huolimatta sen mahdollisista puutteista ja rajoituksista, on jälleen yksi merkittävä osoitus siitä kehityksestä, jota ‘Abdu’l-Bahá ennakoï. Tämä sopimus on lähtökohta rakentavalle ajattelulle ja toiminnalle, jota voidaan ajan mittaan tarkentaa tai parantaa kokemusten ja uusien havaintojen perusteella.
- 8 Vaikka bahá’iden perusperiaatteena on olla osallistumatta puoluepolitiikkaan, tätä ei pidä tulkita tavalla, joka estää ystäviä olemasta täysipainoisesti ja aktiivisesti mukana löytämässä ratkaisuja ihmiskunnan pakottaviin ongelmiin. Koska ilmastomuutos herättää yhteiskuntaan, talouteen ja ympäristöön liittyviä huolenaiheita kaikkialla maailmassa, asiasta kiinnostuneet bahá’it ja bahá’i-laitokset ja -elimet ovat luonnollisesti käsitelleet sitä, olipa kyse sitten paikallisesta, alueellisesta, kansallisesta tai kansainvälisestä tasosta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että tällaisiin aloitteisiin liittyvien johtopäätösten ilmastomuutosta koskevista tieteellisistä havainnoista pitäisi tulkita tai esittää olevan uskonnolliseen vakaumukseen tai velvollisuuteen kuuluvia asioita. Eri bahá’it ymmärtävät erilaisen taustansa vuoksi tieteeseen ja ilmastomuutokseen liittyviä ajatuksia eri tavoin ja tuntevat tarvetta toimia eri tavoin, eikä heidän ole pakko ajatella samalla tavalla tällaisista asioista. Aina kun bahá’it osallistuvat tähän aiheeseen liittyvään toimintaan ympäröivässä yhteiskunnassa, he voivat auttaa edistämään rakentavaa kehitystä nostamalla keskustelun puoluepoliittisten kysymysten ja oman edun tavoittelun yläpuolelle ja pyrkiä saavuttamaan ajatuksen ja toiminnan ykseys. Useat bahá’i-ajatuksukset voivat ohjata näitä ponnisteluja. Esimerkiksi Oikeusneuvoston 1. maaliskuuta 2017 päivätyssä kirjeessä käsitellään kuluttamisen ja ylettömän materialismin moraalisia kysymyksiä, jotka liittyvät ympäristön hyväksikäyttöön ja turmeluun. Ensinnäkin on epäilemättä monia kiistattomia päällekkäisiä aloja, joilla pyrkimykset puuttua ihmisen aiheuttamaan ilmastomuutokseen vastaavat laajalti hyväksytyjä toimintatapoja ympäristön parantamiseksi. Yhteistyön muiden kanssa mahdollistavat alat voivat laajentua kokemuksen ja oppimisen kasvaessa.
- 9 Niissä osissa maailmaa, joissa ihmisen aiheuttamaan ilmastomuutokseen kietoutuvat keskustelut todellakin ovat joutuneet alttiiksi lähes hedelmättömälle kahtiajaolle, bahá’iden on oltava herkkiä tajuamaan se vaara, että tämä eripuraa aiheuttava puoluepoliittinen toimintamalli juurtuu yhteisöön. Tämä voi hyvinkin tarkoittaa sitä, että eräiden henkilöiden tai elinten on harkittava, missä määrin heidän näkemyksensä ilmastomuutoksen edellyttämistä toimista kuvaavat liian äärimmäistä kantaa, joka liioittelee tai vähättelee ongelmaa. Bahá’i-neuvotteluun liittyvät ajatuksukset ja periaatteet ohjaavat

ystävien keskinäistä vuorovaikutusta sekä heidän osallistumistaan yhteiskunnallisiin keskusteluihin ja yhteiskunnalliseen toimintaan. Neuvottelu tarjoaa keinon, jonka avulla voidaan päästä yhteisymmärrykseen ja määritellä yhteinen toimintatapa. Se tarkoittaa jonkin ihmisryhmän vapaata, kunnioittavaa, arvokasta ja vilpitöntä pyrkimystä, jossa ryhmä ihmisiä vaihtaa näkemyksiä, etsii totuutta ja pyrkii yhteisymmärrykseen. Aluksi esiintyvät mielipide-erot ovat lähtökohta jonkin kysymyksen tarkastelulle, jotta voidaan päästä parempaan käsitykseen asiasta ja yhteisymmärrykseen. Tästä ei saa tulla kaunan, vastenmielisyyden tai vieraantumisen aiheita. Toimimalla ykseydessä johonkin tiettyyn toimintatapaan päädyttäessä sitä voidaan kokeilla ja sitä voidaan tarvittaessa parantaa oppimisen kautta. Muutoin, kuten 'Abdu'l-Bahá selittää, "itsepäisyys ja omissa mielipiteissään pysyminen johtaa lopulta eripuraisuuteen ja riitelystä ja totuus jää kätköön".

- 10 Tällaiseen osallistumiseen kuuluu myös se, että ymmärretään ja sovelletaan paremmin Bahá'u'lláhin syvällistä viisautta kohtuudesta. "Kaikissa asioissa on kohtuus suositeltavaa", Hän toteaa. "Jos jokin viedään äärimmäisyyteen, se osoittautuu pahuuden lähteeksi." Tämä kehoitus pyrkii kohtuuteen koskee erityisesti puhetapaa, jos halutaan päästä oikeudenmukaiseen päätökseen. "Ihmisen ilmaisukyky on olemus, joka pyrkii ulottamaan vaikutustansa ja tarvitsee kohtuutta", Bahá'u'lláh kirjoittaa. "Yksi sana on kuin kevätaika, joka saa tiedon ruusutarhan hennot taimet viheriöimään ja kukoistamaan, kun taas jokin toinen sana on aivan kuin kuolettavaa myrkkyä", Hän selittää. "Viisaasti harkitsevan tulee puhua äärimmäisen lempeästi ja kärsivällisesti, jotta hänen sanojensa suloisuus voi virittää jokaisen saavuttamaan sen, mikä on ihmisen asemalle soveliaista." Bahá'u'lláh ei missään tapauksessa tarkoita kohtuudella pelkkää sovitteluratkaisua, totuuden vesittämistä tai tekopyhää tai utopistista yhteisymmärrystä. Hänen edellyttämänsä kohtuus vaatii loppua tuhoisille ylilyönneille, jotka ovat vaivanneet ihmiskuntaa ja lietsoneet lakkaamatonta kiistelyä ja sekasortoa. Kohtuus neuvonpidossa ja toiminnassa on vastakohtaista mielivaltaiselle näkemysten tyrkyttämiselle valtaa käyttäen tai aatteellisiin päämääriin vedoten, joista molemmat estävät etsimästä totuutta ja kylvävät epäoikeudenmukaisuuden jatkumisen siemenet. Kohtuudellinen ajattelutapa on käytännöllinen ja periaatteellinen lähtökohta, josta käsin voidaan ennakkoluulottomasti tunnistaa ja omaksua päteviä ja oivaltavia ajatuksia niiden alkuperästä riippumatta. "Ken oikeudenmukaisuuteen tarttuu, ei voi missään oloissa ylittää kohtuuden rajoja", Bahá'u'lláh toteaa. "Hänen johdatuksensa avulla, joka on Kaikennäkevä, hän erottaa totuuden kaikessa."

- 11 Oikeusneuvosto luottaa siihen, että yksilöiden, yhteisöjen ja laitosten jatkaessa yhteisörakentamisen, yhteiskunnallisen toiminnan ja yhteiskunnallisiin keskusteluihin osallistumisen monimuotoista työtään lisääntyy niiden kyky antaa selvästi erottuva ja vaikuttava osansa yhteiskuntaa ja maapalloa piinaavien moninaisten ongelmien ratkaisemiseksi – myös ilmastonmuutokseen liittyvien.

Rakkain bahá'í-terveisin

Sihteeristö